

igjennem til denne Dag, men rigtignot kun derved, at gode Venner i stor Maade have søiet til den lille Understøttelse, vi have kunnet faae fra det Offentlige. Det er saadan, at hvis vi ikke havde faaet Hjælp fra gode Venner, som aabenbart i økonomisk vanskelige Tider havde trangt ved at yde denne Bistand, vilde vi arbeide omtrent fra Nar til andet med en Underbalance af 6000 Kr., og det er af Stolens personlige Venner, for en stor Del ogsaa af dens gamle Læringer. Jeg vil bede det kommende Udvalg at tage denne Sag under alvorlig Overveielse. Hvis jeg kan tjene det med yderligere Oplysninger, skal det være mig en stor Glæde.

S. Pedersen: Ja, Forhandlingerne lakke snart mod deres Afslutning, og jeg skal ikke bidrage Meget til at forlænge dem. Jeg vil ikke tale om Enkelthederne paa Finantsloven, for jeg mener ikke, det behøves. Vi vide Alle, og alle Andre, der i nogen Maade have fulgt med vore offentlige Forhold, vide ogsaa, at dersom vi ikke faae nogen Finantslov for det kommende Nar, ingen grundlovs-mæssig Finantslov, saa er Grunden ikke at søge deri, at der paa det foreliggende Forslags Enkeltheder adskillige Steder er en mindre eller større Forskjel mellem, hvad Regjeringen har forlangt, og det andet Thing har budt. Der maa, naar Enighed om en Finantslov skal opnaaes, gøres Indrømmelser fra begge Sider. Det er anerkjendt fra alle Sider under Forhandlingen her baade igaar og i Dag, at der fra det andet Things Side er gjort betydelige Indrømmelser; naar en tilsvarende Smødekommenshed bliver viist fra dette Things Side, er det min Opfattelse — og den Opfattelse, tror jeg, deles af Alle — at saa ere Uoverensstemmelserne paa det foreliggende Forslag ikke større, end at man maatte kunne naae til en Overenskomst. Men det, der er Grunden til, at vi ingen Finantslov faae — og jeg vil, efter hvad jeg har hørt igaar og i Dag desværre forudsætte, at vi ingen faae — er den, at den ærede Regjering forlanger og ventelig vil kunne paaregne Tilslutning fra Flertallet i dette Thing til sit Forlangende, at det andet Thing skal godkende de provisoriske Love derigjennem, at det bevilger Penge til deres Opretholdelse. Efter min Opfattelse er dette Forlangende et urimeligt Forlangende. Det er saa uri-

meligt, at dets Gjennemførelse maa betegnes som en Umulighed, og jeg mener, at der behøves ikke mange Ord for at godtgjøre det. De foreløbige Love, der her er Tale om ere, som vi Alle vide, udstedte i sin Tid i Genhold til en bekjendt Grundlovsparagraf, der giver Regjeringen Ret til i særdeles paatrængende Tilfælde, naar Rigsdagen ikke er samlet, at udstede foreløbige Love, der dog ikke maa stride mod Grundloven og altid bør forelægges den følgende Rigsdag. Vi vide Alle, hvad Meningen har været med denne Grundlovsbestemmelse, da den blev givet. Vi vide, at Meningen var den, at man vilde stille Regjeringen saaledes, at den i paakommende Tilfælde, naar den ikke havde Rigsdagen at forhandle med, ikke skulde staa hjælpeløs, men at den skulde have Ret til foreløbig, indtil den kunde komme til at forhandle derom med Rigsdagen, at træffe Bestemmelser i Lovform om de paatrængende Tilfælde, som havde meldt sig. Men vi vide ogsaa, at det aldrig har været den Grundlovsbestemmelser Hensigt, at give Regjeringen Ret til at gennemføre og varig opretholde Love imod Rigsdagen eller imod en af Rigsdagens Afdelinger. Vi vide ogsaa paa den anden Side, hvorledes denne Grundlovsbestemmelse er bleven benyttet. Vi vide, at de paatrængende Tilfælde, der have givet Anledning til Lovenes Udstedelse, ikke ere opstaaede om Sommeren, medens Rigsdagen var hjemme, ikke ere opstaaede paa Tider, da Regjeringen ikke kunde forhandle med Rigsdagen, men vi vide, at Regjeringen har sendt Rigsdagen hjem, saa at den kunde komme til at bruge den Maade at give Love paa. Vi vide endvidere, at disse Love ganske vist ere blevene formelt forelagte Rigsdagen, men vi vide ogsaa, at de ikke ere forelagte Rigsdagen, for at — eller i alt Fald ikke af Rigsdagen ere blevene behandlede saaledes, at de skulde komme til Rigsdagens Afgjørelse. Jeg mener, at det er bedst, at vi se paa den Sag, ganske som den er. Vi have nu haft disse Love liggende i Landsstinget i flere Nar. Jo længere Tid der gaar, desto klarere bliver det, at disse Love ikke ligge og vente af den Grund, at Landsstinget, optaget af andet Arbeide, ikke har haft Leilighed til at fremme dem. Allerede af den ærede Formands Uttringer ved Slutningen af forrige Samling maatte man for-